

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/205/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311202512
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1311202512.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: H. I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Slovenská XX, W., zastúpený AKMN s.r.o., Einsteinova 25, Bratislava, IČO : 36 864 463 a AK ZAHRADNIK & Spol., s.r.o., Štefanovičova 12 Bratislava, IČO : 36 854 930 proti žalovanému: DRIMBA s.r.o., Jókaiho 22, Komárno, IČO: 43 866 158 zastúpený JUDr. Peter Kubik, advokát, s.r.o., Poľná cesta 966/9, Dunajská Streda, IČO : 36 869 295 o zaplatenie 7.636,98 € oproti vydaniu veci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 43C/26/2011-180 zo dňa 13.októbra 2017 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhala aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 7.636,98 €, oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanému bazén zn. ATLANTIS Spa Systém rozmer 2 280 mm x 2 280 mm, bielej farby, s jedným miestom na ležanie a štyrmi miestami na sedenie, s termoprikrývkou, so zabudovaným 17-násť palcovým LCD displejom a k nemu prislúchajúcim diaľkovým ovládačom a so zabudovaným DVD prehrávačom s rádiom, a k nemu prislúchajúcim diaľkovým ovládaním s príslušenstvom. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že rozsudkom zo dňa 14.10.2013, č. k. 43C 26/2011-103 v poradí prvým, súd tento návrh v celom rozsahu zamietol, pričom žalovanému a štátu priznal 100%-nú náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pri uzatváraní a plnení zmluvy žalobca nevystupoval ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ale ako podnikateľ v rámci svojej inej podnikateľskej činnosti, pričom je bez právneho významu, či v konečnom dôsledku je alebo nie je užívateľom tejto veci aj pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Medzi účastníkmi konania preto na základe kúpnej zmluvy nevznikol občianskoprávny, ale obchodnoprávny vzťah podľa § 409 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka, v ktorom žalobca vystupoval v postavení kupujúceho ako fyzická osoba - podnikateľ. Z toho dôvodu nie je v zmysle § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľom ako fyzická osoba. Nebol preto ani oprávnený podľa § 18 ods. 4 cit. zák. odstúpiť od kúpnej zmluvy po márnom uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie ako spotrebiteľ. Preto nemalo odstúpenie žalobcu za následok zrušenie kúpnej zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a teda nemohol žalobcovi vzniknúť ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Na základe odvolania žalobcu Uznesením zo dňa 19.1.2017, č. k. 9Co 138/2014, Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolačný súd v odôvodnení uviedol, že nepovažuje za správny záver súdu prvej inštancie

o tom, že žalobcovi v právnom vzťahu vyplývajúcom z kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bola kúpa a montáž označeného bazéna, neprináleží postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho žalobca nebol oprávnený využiť práva patriace spotrebiteľovi v zmysle § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, ani podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nesprávne právne posúdenie postavenia žalobcu ako spotrebiteľa malo podľa odvolacieho súdu za následok, že súd prvej inštancie ďalej neskúmal, či žalobca riadne a včas uplatňoval svoje nároky zo zodpovednosti za ním reklamované vady, či došlo zo strany predávajúceho (žalovaného) k vybaveniu reklamácie v súlade s § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý žiada, aby predávajúci v rámci 30 dňovej lehoty reklamáciu aj vybavil, a to buď odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomnou výzvou na prevzatie plnenia alebo odôvodneným zamietnutím reklamácie (§ 2 písm. m/ cit. zák.). Súd prvej inštancie sa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky postavenia žalobcu ako spotrebiteľa nezaoberal ani otázkou, či žalobca po tom, ako vykonal voľbu práva v zmysle § 18 ods. 4 cit. zák., t.j. zvolil si právo na výmenu vecí, mohol túto voľbu práva neskôr zmeniť a od zmluvy odstúpiť, alebo či bol touto voľbou práva zo zodpovednosti za vady viazaný. V tej súvislosti odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.3.2013, sp. zn. 6MCdo 16/2011. Odvolací súd tiež poznamenal, že v prípade výmeny vadnej veci má kupujúci právo na výmenu len za takú vec, ktorá je značkou, typom, prevedením a pod., zhodná s pôvodne predanou vecou. Uplatneniu práva na výmenu podľa súdnej praxe nebráni okolnosť, že sa vec, ktorej výmena sa požaduje, vyrába už len s určitými odchýlkami, vyvolanými napr. inováciou výrobku, predovšetkým ak tieto nemali za následok zmenu ceny (R 22/1983). Z toho hľadiska sa odvolaciemu súdu javilo ako potrebné doplniť dokazovanie aj na zistenie, či žalovaný vyrába príp. dováža výrobky takého typu, aký u neho zakúpil žalovaný, a pokiaľ áno, do akej miery sú tieto výrobky zhodné s typom bazénu, ktorý reklamoval žalobca.

1.2. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 185 ods. 1 C.s.p., keď mal zato, že skutkový stav tvrdý žalobcom nebol sporný, vyplynul z listinných dôkazov, ktoré boli vykonané aj odvolacím súdom - reklamácia žalobcu zo dňa 19.6.2009, odpoveď žalovaného na reklamáciu zo dňa 11.7.2009, e-mailová komunikácia žalobcu a žalovaného ohľadom riešenia reklamácie, reklamácia bazénu právnym zástupcom žalobcu listom zo dňa 6.12.2010 a písomné odstúpenie žalobcu od zmluvy listom zo dňa 11.7.2012. Jedinou spornou skutočnosťou bolo, či odstúpenie od zmluvy zo dňa 11.7.2012 bolo doručené žalovanému dňa 13.7.2012. Z predložených dôkazov súd nemal za preukázané, že žalobcovi bolo odstúpenie od zmluvy doručené už dňa 13.7.2012, tak ako je to uvedené na doručenke. Na doručenke bola doručená listová zásielka označená ako „Wellis - vyjadrenie o“. To dostatočne nepreukazuje, že žalovanému bolo doručené odstúpenie od zmluvy. Doručenka je hodnoverný dôkaz o tom, čo je v nej napísané. Zo skutočnosti, že v texte je aj písmeno „o“ nemožno usudzovať, že sa tým rozumie odstúpenie. Okrem toho bral súd do úvahy, že k odstúpeniu od zmluvy malo dôjsť počas súdneho konania a odosielateľom listovej zásielky bol právny zástupca žalobcu, ktorý v tom čase vedel, že žalovaný je zastúpený advokátom. Pokiaľ je protistrana zastúpená advokátom, môže advokát, dodržiavajúci pravidlá profesijnej etiky, konať priamo s protistranou iba so súhlasom zastupujúceho advokáta a o všetkých krokoch, ktoré vykonal priamo voči protistrane, by mal následne informovať jej advokáta. Súd umožnil právnenému zástupcovi žalobcu vysvetliť, prečo posielal list o odstúpení od zmluvy priamo žalovanému, právny zástupca žalobcu však nepovažoval za potrebné sa k tomu vôbec vyjadrovať. Uvedené podľa súdu významným spôsobom znižuje dôveryhodnosť dôkazu predloženého žalobcom. Súd mal za to, že ak by právny zástupca žalobcu zasielal žalovanému tak dôležitý dokument, akým je odstúpenie od zmluvy, zaslal by ho advokátovi žalovaného alebo by ho o tom aspoň informoval. Na základe uvedeného mal súd za to, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené až na pojednávaní dňa 18.4.2013.

1.3. Súd prvej inštancie posudzoval spor podľa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu a podľa judikatúry, na ktorú odvolací súd poukázal. Vzťah medzi stranami preto posudzoval ako spotrebiteľský, t. z. podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložitá technická zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených

prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok. Podľa rozhodnutia NS SR zo dňa 27.3.2013, sp. zn. 6 MCdo 16/2011, ak vybavenie reklamácie odstrániteľnej vady predanej veci trvá dlhšie ako 30 dní, má kupujúci spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu neodstrániteľnú. Aj po márnom uplynutí tejto lehoty má ale právo zotrvať na požiadavke odstránenia vady alebo zmeniť voľbu a uplatniť práva uvedené v § 623 Občianskeho zákonníka, t. j. právo na výmenu veci alebo právo od zmluvy odstúpiť, prípadne právo na zľavu z kúpnej ceny. Je preto vecou spotrebiteľa, ako sa rozhodne, pričom voľbu musí urobiť bezodkladne po uplynutí 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie. Touto voľbou je potom viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. Žalobca reklamáciu väd bazéna uplatnil u žalovaného dňa 19.6.2009, zákonná 30-dňová lehota na jej vybavenie uplynula dňa 19.7.2009. Nasledujúceho dňa 20.7.2009 mohol žalobca prvý krát uplatniť svoje právo a odstúpiť od kúpnej zmluvy, týmto dňom teda začala plynúť 3-ročná premlčacia doba. Právo odstúpiť od zmluvy sa podľa § 100 ods. 2 a § 101 Občianskeho zákonníka po troch rokoch premlčí rovnako ako ostatné práva. Premlčacia doba uplynula dňom 20.7.2012. Nakoľko žalobca odstúpil od zmluvy až dňa 18.4.2013 a žalovaný vzniesol námietku premlčania, nebolo možné priznať žalobcovi práva zo zaniknutej kúpnej zmluvy, t.j. vrátiť zaplatenú kúpnu cenu.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej viedol, že bez ohľadu na premlčanie, žalobca ani nemal právo odstúpiť od kúpnej zmluvy. Právo žalobcu odstúpiť od zmluvy pre vady a následné nevybavenie reklamácie v 30-dňovej lehote zaniklo tým, že žalobca si po nevybavení reklamácie uplatnil dňa 3.3.2011 právo na výmenu veci. Touto voľbou bol žalobca viazaný a nemohol ju dodatočne meniť. Na tomto závere, ktorý vyplýva z cit. judikátu, nemohla nič zmeniť ani argumentácia žalobcu ustanovením § 561 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie je všeobecným ustanovením o splnení záväzku, ktorý možno splniť viacerými spôsobmi. Žalobcovi podľa neho nemohlo, po viac ako troch rokoch, znovu vzniknúť právo na odstúpenie od zmluvy. Navyše, v danej veci nedošlo k žiadnemu zmareniu voľby náhodným zánikom veci. Poukazom na § 562 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto nedalo odôvodniť právo odstúpiť od zmluvy. Na základe vyššie uvedeného žalobcovi nevzniklo právo na vrátenie kúpnej ceny, žalovanému preto nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť celú sumu 7.636,98 €.

1.5. Pre ten prípad, že súd príde k záveru, že žalobcovi nevzniklo právo na odstúpenie od zmluvy alebo na výmenu veci, umožnil stranám vyjadriť sa k možnosti odstránenia väd alebo poskytnutia primeranej zľavy z ceny. Žalobca uviedol, že k možnosti odstránenia väd by sa mohol vecne vyjadriť iba za predpokladu, ak žalovaný písomne potvrdí, že vytknuté vady sú odstrániteľné a žalovaný technicky popíše technický postup ich odstránenia. Žalobca pre vylúčenie prípadných špekulácií zo strany žalovaného žiadal súd, aby uložil žalovanému povinnosť zodpovedať otázku, či sú vady odstrániteľné a zároveň povinnosť technicky popísať postup odstránenia väd. Bez predloženia výslovného písomného potvrdenia a technického popisu odstránenia väd žalobca trval na žalobe tak, ako ju podal. K otázke zľavy z ceny sa žalobca nevyjadril vôbec. Žalovaný vyjadril pochybnosti, či odstránenie väd po ôsmich rokoch je vôbec možné, poskytnúť zľavu z ceny odmietal. Súd tak nemal k dispozícii žiadny návrh na rozhodnutie o primeranej zľave z ceny, ktorá by zodpovedala tým vadám, ktoré žalovaný uznal a prisľúbil ich odstrániť. Rovnako súd nemal ani žiadne relevantné údaje, na základe ktorých by mohol posúdiť výšku zľavy. Vzhľadom na to, že išlo o sporové konanie, súd nebol oprávnený, ani povinný z vlastnej iniciatívy zisťovať skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, t.j. zisťovať skutočný stav veci. Pre vylúčenie tzv. prekvapivého rozhodnutia postačovalo, aby súd podľa § 181 ods. 2 C.s.p. stranám uviedol, že do úvahy prichádza právne posúdenie aj titulom zľavy z ceny. Zo správania žalobcu mal súd za zrejmé, že mal záujem iba na vrátení celej kúpnej ceny, poskytnúť zľavu z ceny nežiadal. Z uvedených dôvodov bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

1.6. Žalovaný mal vo veci celkový úspech, preto mu súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. priznal nárok na plnú náhradu trov konania, keď o výške náhrady, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému, súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania, keď mal zato, že súd dané dôvody odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) C.s.p. Poukázal na bod 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď tam uvedenú argumentáciu súdu prvej inštancie rozporuje a považuje ju za nesprávnu a nezakladajúcu na pravde. Samotná skutočnosť, či žalovaný vyrába alebo dováža výrobky takého typu, aké si u neho kúpil žalobca, vyplýva priamo z vyjadrení samotného žalovaného, ktoré

sú obsiahnuté v súdnom spise a je tak jednoznačne zrejmé, že v tejto časti strany sporu (v tomto prípade žalobca) neboli absolútne povinné predkladať návrhy na doplnenie potrebného dokazovania. Skutočnosť, ktorú odvolací súd považoval za potrebné zistiť, vyplývala už priamo zo samotného súdneho spisu. Vzhľadom na uvedené konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. súd prvej inštancie tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

2.1. Ďalej žalobca poukázal na bod 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku keď sa ani s vyššie uvedenou argumentáciou súdu prvej inštancie nestotožnil a považoval ju za nesprávnu a nedostatočnú. Vo svojom písomnom vyjadrení - Oznamenie zo dňa 07.08.2013 podrobne opísal skutočnosti (dôvodná obava, že žalovaný by odstúpenie od zmluvy riadne neprevzal), ktoré ho viedli k tomu, aby predmetnú doručku označil s popisom „wellis vyjadrenie o“ a uviedol aj svoju argumentáciu k tejto časti. Opakovane zdôraznil, že nie je povinnosťou odosielateľa poznamenávať akékoľvek údaje na doručku. Ide len o vnútornú evidenčnú vec odosielateľa. To znamená, že žalovaný by musel preukazovať akú listinu prevzal, resp. že neprevzal odstúpenie od zmluvy aj v prípade, ak by doručka zo dňa 13.07.2012 bola bez akejkoľvek poznámky o doručovanej listine. Vzhľadom na uvedené bolo a je na žalovanom, aby preukázal pochybnosť doručky založenej v súdnom spise. Žalobca trval na tom, že riadne od zmluvy odstúpil, urobil tak včas a v súlade s platným právom a mal za to, že tieto skutočnosti súdu prvej inštancie riadne vysvetlil a v súdnom konaní preukázal zatiaľ čo žalovaný nijako nevysvetlil akú zásielku prevzal, keď inkriminovanú doručku potvrdil. Žalovaný iba účelovo využíva argument založený na poznámke na doručke, to ale žalobca považuje za úplne nedostatočné. Na základe uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie dostatočne nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca ďalej v súvislosti s komunikáciou medzi advokátmi a ich klientmi uviedol, že žiadny právny predpis neupravuje túto komunikáciu tak, ako to súd uviedol vo svojom odôvodnení v bode 17. Z ustanovenia § 18 Advokátskeho poriadku jednoznačne vyplýva, že advokát v prípade, ak je protistrana zastúpená advokátom, je povinný iba rokovať s týmto advokátom. Teda takáto komunikácia sa týka len rokovaní vo veci samej a vzájomného oznamovania procesných úkonov v rámci prípadného súdneho konania. V tomto prípade však išlo o hmotnoprávny úkon - odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy, ktorý smeroval žalobca priamo voči žalovanému, a teda nemožno súhlasiť s argumentáciou súdu prvej inštancie v tejto časti. Rovnako nie je sa možné stotožniť s tým, že podľa názoru súdu prvej inštancie, je možné komunikovať priamo s protistranou len so súhlasom jej advokáta. Táto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. neposlednom rade tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že údajne vyzýval advokáta žalobcu, aby sa vyjadril k tejto záležitosti a on sa údajne nevyjadril, sa nezakladá na pravde. Advokát žalobcu si nie je vedomý toho, že súd prvej inštancie by ho počas súdneho konania k tomu vyzýval. Pochybnosť o tejto skutočnosti vyplýva aj z toho, že samotný súd prvej inštancie absolútne bližšie nešpecifikoval v napadnutom rozsudku, kedy a akým spôsobom mal k predloženiu tohto vyjadrenia vyzvať advokáta žalobcu.

2.2. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci žalobca nesúhlasil s odôvodnením napadnutého rozsudku v bode 22. Poukázal na a ustanovenia § 2 písm. m/, § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov keď zo skutkového stavu veci samej je jednoznačne zrejmé, že žalobca dňa 16.09.2009 uplatnil u žalovaného reklamáciu bazéna, avšak táto reklamácia nebola nikdy zo strany žalovaného riadne a včas ukončená/vybavená v zákonnej 30-dňovej lehote podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z.. Žalovaný v stanovenej lehote len určil spôsob a postup jej vybavenia, avšak ani toto nebolo vzhľadom na vady bazéna dostatočné. Rovnako nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného (prezentované počas súdneho konania) o tom, že časť uplatnenej reklamácie žalobcu, tento odmietol odôvodnene. Žalovaný nikdy nevydal odborné posúdenie, na základe ktorého bolo možné zamietnuť reklamáciu žalobcu. Žalobca tak od zmluvy riadne odstúpil písomným odstúpením, ktoré bolo v zmysle predloženej doručky doručené žalovanému dňa 13.07.2012 a nie 18.04.2013 tak, ako to tvrdí súd prvej inštancie. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že námietka žalovaného o premlčaní jeho nároku bola a je právne irelevantná. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka a mal zato, že premlčacia doba bola prerušená dňa 03.03.2011, kedy žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu, t. j. od tohto momentu spočívala. Nadovšetko s poukazom na ustanovenia § 627 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že spočívala a do dnešného dňa ani neuplynula aj zákonná 2-ročná záručná doba, pretože žalobca sice dňa 16.09.2009 uplatnil u žalovaného reklamáciu bazéna, avšak táto reklamácia nebola nikdy zo strany žalovaného riadne a včas ukončená/vybavená v zákonnej 30-dňovej lehote podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

2.3. Žalobca nesúhlasil ani s argumentáciou súdu prvej inštancie v bode 23 napadnutého rozsudku. Podľa Judikátu NS SR zo dňa 27.3.2013, sp. zn. 6 MCdo 16/2011, ak vybavenie reklamácie odstrániteľnej vady predanej veci trvá dlhšie ako 30 dní, má kupujúci spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu neodstrániteľnú. Aj po márnom uplynutí tejto lehoty má ale právo zotrvať na požiadavke odstránenia vady alebo zmeniť voľbu a uplatniť práva uvedené v § 623 Občianskeho zákonníka, t. j. právo na výmenu veci alebo právo od zmluvy odstúpiť, prípadne právo na zľavu z kúpnej ceny. Je preto vecou spotrebiteľa, ako sa rozhodne, pričom voľbu musí urobiť bezodkladne po uplynutí 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie. Touto voľbou je potom viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. Žalobca mal za to, že mal právo zmeniť vykonanú voľbu svojho nároku, a to aj s ohľadom na samotný skutkový stav veci a zároveň uviedol, že k platnému odstúpeniu od zmluvy došlo včas dňa 13.07.2012, t. j. v rámci premlčacej doby. Súdom prvej inštancie spomínaný judikát v žiadnom prípade nezohľadňuje skutkový stav veci samej, kedy sám žalovaný svojím vyjadrením zo dňa 04.11.2011, t. j. po podaní žaloby, uviedol, že daný typ bazéna sa už nevyrába a následne dokonca svojím vyjadrením zo dňa 14.03.2017 uviedol, že výrobou a predajom bazénov a bazénovej techniky sa už nezaobrá, a preto nebol a naďalej nie je schopný vymeniť daný bazén za rovnaký bazén a ani svojimi vlastnosťami podobný bazén, aký si u neho žalobca zakúpil. Aj z tohto dôvodu mal žalobca v postavení spotrebiteľa právo na zmenu svojej voľby tým, že od zmluvy platne odstúpil zásielkou doručenu priamo žalovanému dňa 13.07.2012. Vzhľadom na uvedené predmetný judikát je v rámci tohto súdneho konania pre rozhodnutie vo veci samej absolútne právne irelevantný, a preto súd prvej inštancie nemal ním argumentovať svoje rozhodnutie. S prihliadnutím k výkladu ustanovenia § 622 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobca mal právo novej voľby, keďže z dôvodov na strane žalovaného došlo k zmareniu prvého spôsobu vybavenia zodpovednosti za vady bazénu jeho výmenou, ktorú voľbu si zvolil žalobca. Taktiež je potrebné skonštatovať, že žalobca svoj nárok na odstúpenie od zmluvy využil včas nielen s ohľadom na premlčaciu dobu ale aj počas záručnej doby, a to s poukazom na ustanovenie § 626 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 627 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2.4. Záverom vo svojom odvolaní poukázal nato, že súd prvej inštancie síce konštatoval na základe právneho názoru odvolacieho súdu, že žalobca v zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupoval ako spotrebiteľ, avšak vôbec v danom prípade vôbec neaplikoval príslušné zákonné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľov, a to najmä ustanovenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Zo skutkového stavu veci samej je jednoznačne zrejmé, že žalobca uplatnil u žalovaného reklamáciu dodaného bazénu dňa 16.09.2009, a to so žiadosťou o odstránenia príslušných väd. Keďže žalovaný v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote nevybavil/neukončil riadne uplatnenú reklamáciu žalobcu, žalobca si žalobou vo veci samej podanou dňa 03.03.2011 uplatnil voči žalovanému nárok na výmenu vadného bazénu za bazén nový. Žalovaný však následne počas samotného priebehu súdneho konania svojím vyjadrením zo dňa 04.11.2011, t. j. po podaní žaloby, uviedol, že daný typ bazéna sa už nevyrába, a to aj napriek tomu, že o tejto skutočnosti mal vedomosť už skôr. Z tohto dôvodu žalobca riadne a včas odstúpil od spotrebiteľskej kúpnej zmluvy a požiadal súd prvej inštancie o zmenu žaloby, ktorej súd prvej inštancie vyhovel. Žalovaný následne svojím vyjadrením zo dňa 14.03.2017 uviedol, že výrobou a predajom bazénov a bazénovej techniky sa už nezaobrá, a preto nebol a naďalej nie je schopný vymeniť daný bazén za rovnaký bazén a ani svojimi vlastnosťami podobný bazén, aký si u neho žalobca zakúpil. Vzhľadom na uvedené je potrebné skonštatovať, že žalobca odstúpil od predmetnej zmluvy v súlade so zákonom (konkrétne podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov), keďže z dôvodov na strane žalovaného došlo k zmareniu prvého spôsobu vybavenia zodpovednosti za vady bazénu jeho výmenou, ktorú voľbu si zvolil žalobca. Súd prvej inštancie ďalej vôbec nezobral do úvahy ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka „a jeho odôvodnenie je absolútne nepresvedčivé a napadnutý rozsudok je tak nepreskúmateľný.“

3. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 5.12.2017 v rámci odvolacej lehoty žalobca doplnil predmetné odvolanie o ďalšie dôvody. Zo súdneho spisu je jednoznačne zrejmé, že odstúpenie od zmluvy bolo podpísané/vykonané samotným žalobcom, advokát žalobcu bol len odosielateľom predmetného odstúpenia od zmluvy. Táto skutočnosť vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 30.09.2013 str. 8, kde konštatuje súd prvej inštancie v rámci oboznámenia sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spis, že ide o písomné odstúpenia žalobcu od zmluvy zo dňa 11.07.2012 s pripojenou doručenkou odosielateľa AKMN s.r.o., adresovanej žalovanému zo dňa 13.07.2012. Žalobca má teda za to, že aj uvedená skutočnosť preukazuje nesprávny právny názor súdu prvej inštancie uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku v súvislosti s obsahom zásielky doručenej žalovanému dňa 13.07.2012 ako aj so spôsobom doručovania predmetného odstúpenia od zmluvy, resp. v súvislosti

s miestom doručovania - adresátom, ktorým v tomto prípade bol samotný žalovaný. Žalobca zároveň poukázal aj na to, že súd prvej inštancie aj napriek tomu, že mal za sporné, čo vlastne bolo obsahom zásielky doručenej žalovanému dňa 13.07.2012, nepristúpil k ďalšiemu/celkovému objasneniu skutkového stavu veci samej. Súd prvej inštancie bol povinný predmetný dôkaz vykonať v celom rozsahu, a to tak, že mal vyzvať žalovaného, aby sa vyjadril k tomu, aká listina mu vlastne bola dňa 13.07.2012 doručená od advokáta žalobcu aj s ohľadom na to, že samotný žalovaný potvrdil, že v daný deň mu bola od advokáta žalobcu doručená zásielka, avšak rozporoval skutočnosť, že išlo o odstúpenie od zmluvy žalobcu zo dňa 11.07.2012. Namiesto toho súd prvej inštancie údajne požadoval od advokáta žalobcu vysvetlenie ohľadom spôsobu doručovania tejto zásielky. Žalovaný však počas celého súdneho konania nikdy nepredložil zásielku, ktorá mu bola doručená od advokáta žalobcu dňa 13.07.2012.

4. K podanému odvolaniu ak aj k jeho doplneniu sa vyjadril žalovaný, ktorý napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za správne a spravodlivé v plnom rozsahu. Za kľúčové z hľadiska posúdenia nárokov žalobcu, vzhľadom najmä na zmenu uplatnených nárokov v priebehu konania, považuje žalovaný to, či žalobca uplatnil svoje právo odstúpiť od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným včas a to, či vôbec žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným.

4.1. Ohľadne prvej rozhodujúcej skutočnosti žalovaný naďalej trvá na tom, že žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie hodnoverným spôsobom nepreukázal včasné doručenie odstúpenia od kúpnej zmluvy žalovanému. K takémuto záveru dospel aj súd prvej inštancie a svoj názor aj presvedčivým spôsobom odôvodnil (bod 17 odôvodnenia rozhodnutia). K tomu žalovaný dodáva, že ako to už bolo viackrát spomenuté, doručka, ktorú žalobca predložil v rámci konania na súde prvej inštancie síce dokazuje, že dňa 13.07.2012 bola doručená určitá zásielka žalovanému, ale nedokazuje, čo v skutočnosti bolo obsahom tejto zásielky. Žalovaný spochybnil tvrdenie žalobcu, že obsahom zásielky bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy a to vzhľadom na označenie samotnej doručky („vyjadrenie“), ktorú tak označil sám žalobca. Žalobca teda síce uniesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že niečo pravdepodobne doručoval žalovanému, avšak neuniesol dôkazné bremeno ohľadne obsahu zásielky. Žalovaný vzhľadom na svoje procesné postavenie nemal povinnosť dokazovať obsah zásielky zo dňa 13.07.2012, s prihliadnutím aj na časový odstup to by ani nebolo zrejme možné. Žalovaný trvá na tom, že o odstúpení od kúpnej zmluvy sa dozvedel až na pojednávaní dňa 18.04.2013, teda po uplynutí dvojročnej lehoty na uplatnenie tohto druhu nároku zväd tovaru. Žalovaný preto uplatnil námietku premlčania práva žalobcu odstúpiť od kúpnej zmluvy, ktorú súd prvej inštancie aj zohľadnil. Žalobca uplatnil včas iné nárok z väd tovaru, avšak uplatnením týchto iných nárokov logicky nemohla byť prerušená premlčacia doba vo vzťahu k právu na odstúpenie od zmluvy. Od kúpnej zmluvy žalobca odstúpil až v priebehu konania na súde prvej inštancie, teda po uplatnení iných nárokov zväd vyplývajúcich (konkrétne výmenu údajne vodného tovaru).

4.2. Ohľadne druhej rozhodujúcej otázky pre posúdenie veci súd prvej inštancie tiež rozhodol hodnoverným spôsobom, v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v uznesení Krajského súdu Bratislava, č.k. 9Co/I 38/2014 a s poukazom na ustálenú judikatúru (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo 16/2011). Žalobca pri uplatnení práva na odstúpenie od kúpnej zmluvy nepostupoval v súlade so zákonom. Aj po uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie zotrval na odstránení väd tovaru, iné právo si neuplatnil. Dokonca ani v liste zaslanom žalovanému dňa 06.12.2010, teda rok a pol po prvom uplatnení reklamácie, neuplatnil právo na odstúpenie od zmluvy alebo na výmenu tovaru. Žalovaný o uplatnení práva na výmenu tovaru zo strany žalobcu sa dozvedel až z návrhu na začatie konania zo dňa 03.03.2011, ktorý žalobcovi bol súdom doručený v októbri 2011, teda viac ako dva roky po kúpe sporného bazéna. Žalobca právo na výmenu tovaru (ktoré právo navyše neskôr zmenil na nárok na zaplatenie kúpnej ceny z dôvodu odstúpenia od zmluvy) neuplatnil u žalobcu v záručnej dobe, preto toto právo zaniklo (§ 626 Občianskeho zákonníka) a nemohlo sa ani transformovať na právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy.

5. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného poukázal nato, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, informácie alebo právnu argumentáciu, a preto z dôvodu hospodárnosti a prehľadnosti konania nepovažuje za potrebné sa k danému podaniu žalovaného vyjadrovať. Aj naďalej zotrval v doterajších prednesoch a vyjadreniach a trval na tom, aby Krajský súd rozhodol tak, ako bolo uvedené v odvolaní žalobcu a v jeho doplnení odvolania.

6. Žalovaný nevyužil svoje právo a dupliku nepodal.

7. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie § 470 ods. 1 C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania, teda v celom rozsahu, v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.

bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhala aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 7.636,98 €, oproti jeho povinnosti vydať žalovanému bazén zn. ATLANTIS Spa Systém rozmer 2 280 mm x 2 280 mm, bielej farby, s jedným miestom na ležanie a štyrmi miestami na sedenie, s termoprikrývkou, so zabudovaným 17-násť palcovým LCD displejom a k nemu prislúchajúcim diaľkovým ovládačom a so zabudovaným DVD prehrávačom s rádiom, a k nemu prislúchajúcim diaľkovým ovládaním s príslušenstvom z dôvodu, že právo žalobcu na odstúpenie od zmluvy sa premlčalo, keď ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo skutočnosť, že právo žalobcu odstúpiť od zmluvy pre vady a následné nevybavenie reklamácie v 30-dňovej lehote zaniklo tým, že žalobca si po nevybavení reklamácie uplatnil právo na výmenu veci.

10. Podľa § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007. Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.10.2012 t.j. v čase uplatnenie reklamácia a práva zodpovednosti za vady (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu (§ 622, § 623 Občianskeho zákonníka), na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

11. Podľa § 2 písm. m) zák. č. 250/2007. Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie vybavením reklamácie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

12. Právna úprava reklamácií v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa mala pôvodne doplniť úpravu Občianskeho zákonníka. Namiesto toho vytvorila druhú, paralelnú úpravu. Vybavenie reklamácie je v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa definované v § 2 písm. m). Podľa tohto ustanovenia vybavením reklamácie je „ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie“. „Určenie spôsobu vybavenie reklamácie“ aj „vybavenie reklamácie“ sa podľa zákona počíta odo dňa uplatnenia reklamácie. V oboch prípadoch lehota trvá 30 dní. Z hľadiska právneho účinku je nepodstatná lehota na určenie spôsobu vybavenia reklamácie, lebo na vybavenie reklamácie má predávajúci maximálne 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu vzhľadom na zistený skutkový stav veci súdom prvej inštancie odvolací súd má zato, že neobstojí právny záver súdu prvej inštancie o premlčaní práva žalobcu na odstúpenie od zmluvy.

13.1. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca reklamáciu vád bazéna uplatnil u žalovaného dňa 19.6.2009, zákonná 30-dňová lehota na jej vybavenie uplynula dňa 19.7.2009. Nasledujúceho dňa 20.7.2009 mohol žalobca prvý krát uplatniť svoje právo a odstúpiť od kúpnej zmluvy, týmto dňom teda začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, keďže právo odstúpiť od zmluvy sa podľa § 100 ods. 2 a § 101 Občianskeho zákonníka premlčí po troch rokoch rovnako ako ostatné práva a premlčacia doba preto uplynula dňom 20.7.2012. Odvolací súd ale nesúhlasí so závermi súdu prvej inštancie, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené až dňa 8.4.2013, keď z predložených dôkazov súd prvej inštancie nemal za preukázané, že žalobcovi bolo odstúpenie od zmluvy doručené už dňa 13.7.2012, tak ako je to uvedené na doručení a to z dôvodu, že na doručení bola doručená listová zásielka označená ako „Wellis - vyjadrenie o“ a to podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočne nepreukazuje, že žalovanému bolo doručené odstúpenie od zmluvy.

13.2. Odvolací súd zastáva názor, že aj napriek tomu, že bol listová zásielka označená ako „Wellis - vyjadrenie o“ je potrebné prihliadnuť aj k tomu, že žalobca založil do spisu aj samotné Odstúpenie od zmluvy zo dňa 11.7.2012. Žalovaný sice spochybňoval že mu Odstúpenie od zmluvy nebolo doručené ale nevedel presne konkretizovať, čo predmetná zásielka, ktorú ako vyplýva so samotnej doručky (č.l. 58 spisu) žalovaný v tom čase pod obchodným menom WELLIS SLOVENSKO s. r. o. dňa 13.7.2012 riadne prevzal obsahovala. Žalobca v tomto smere navrhol aj vykonanie dôkazu (č.l. 71 spisu) výsluchom

konateľa odporcu, ktorý sa ale k tejto skutočnosti nevyjadril. Aj vzhľadom na priamu časovú súvislosť, keď Odstúpenie od zmluvy je zo dňa 11.7.2012, zásielka doručená žalovanému 13.7.2012 odvolací súd zastáva názor, že žalobca riadne preukázal doručenie odstúpenie od zmluvy žalovanému týmto dňom. Odvolací súd záverom len dodáva, že ak strana sporu spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručení, je povinná o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Vzhľadom na uvedené potom tvrdenie žalovaného, že zásielka neobsahovala Odstúpenie od zmluvy, keďže nevedel vôbec označiť čo bolo obsahom tejto zásielky, zostala tak len v rovine tvrdenia, ktorého opodstatnenosť z ničoho nevyplýva, a ktorého pravdivosť nebola ničím preukázaná. Ak teda odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému dňa 13.7.2012, bolo mu doručené v trojročnej premlčacej dobe, ktorá by márne uplynula dňom 20.7.2012 (pozri odsek 13.1.).

14. Odvolací súd sa ale stotožňuje zo závermi súdu prvej inštancie, že žalobe nebolo možné vyhovieť a to z dôvodu, že právo žalobcu odstúpiť od zmluvy pre vady a následné nevybavenie reklamácie v 30-dňovej lehote zaniklo tým, že žalobca si po nevybavení reklamácie uplatnil právo na výmenu vecí.

14.1. Súd prvej inštancie pri prijatí tohto záveru vychádzal z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6MCdo 16/2011, ktoré rozhodnutia bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí NS SR pod č. 126/2014. Podľa uvedeného rozhodnutia ak vybavenie reklamácie odstrániteľnej vady predanej veci trvá dlhšie ako 30 dní, má kupujúci (spotrebiteľ) v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. (predtým § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa) rovnaké práva, akoby išlo o vadu neodstrániteľnú. Aj po márnom uplynutí tejto lehoty má ale právo zotrvať na požiadavke odstránenia vady alebo zmeniť voľbu a uplatniť práva uvedené v § 623 Občianskeho zákonníka. Touto voľbou je potom kupujúci viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. V občianskom súdnom konaní sa potom môže domáhať priznania len toho práva, ktoré uplatnil u predávajúceho. Odvolací súd vzhľadom na skutkové zistenia súdom prvej inštancie nezistil žiadne dôvody na odchýlenie sa od uvedených záverov vyslovených v rozhodnutí NS SR. V predmetnej veci je nesporné, že žalobca si po nevybavení reklamácie uplatnil dňa 3.3.2011 právo na výmenu vecí. Touto voľbou bol žalobca viazaný a nemohol ju dodatočne meniť.

14.2. Za nedôvodné považuje odvolací súd námietky žalobcu on odstúpil od predmetnej zmluvy v súlade so zákonom (konkrétne podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov), keďže z dôvodov na strane žalovaného došlo k zmareniu prvého spôsobu vybavenia zodpovednosti za vady bazénu jeho výmenou, ktorú voľbu si zvolil a to z dôvodu, že sám žalovaný v konaní (Vyjadrenie zo dňa 4.11.2011) uviedol, že daný typ bazéna sa už nevyrába a neskôr (Vyjadrenie zo dňa 14.03.2017), že výrobou a predajom bazénov a bazénovej techniky sa už nezaobera.

14.3. Odvolací súd zastáva názor, že okrem toho, že uvedené tvrdenia žalovaného v konaní neboli preukázané tak ani samé o sebe neumožňujú zmenu voľby uplatneného práva. Aj v prípade ak by bolo preukázané, že sa daný typ bazénu nevyrába, bolo by na predávajúcom (žalovanom) aby si splnil povinnosti a zabezpečil novú vec bez väd rovnakej akosti čo sa týka značky, typu prevedenia, ktorá by bola zhodná s pôvodnou vecou. To isté platí aj k námietke, že žalovaný sa výrobou a predajom bazénov a bazénovej techniky už nezaobera, keď nadovšetko z výpisu z Obchodného registra žalovaného nevyplýva, že by u neho od jeho vzniku došlo k akejkoľvek zmene čo sa týka jeho predmetu činnosti. Vzhľadom na uvedené teda neobstojí obrana žalobcu, že k zmareniu spôsobu vybavenia zodpovednosti za vady bazénu jeho výmenou došlo z dôvodov na strane žalovaného.

14.4. Neobstojí ani námietka žalobcu, že súd prvej inštancie ďalej vôbec nezobral do úvahy ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto ustanovení je zakotvené základné výkladové pravidlo, v zmysle ktorého v prípade, ak vzniknú pochybnosti, bude platiť priaznivejší výklad obsahu zmluvy v prospech spotrebiteľa. V danom prípade sa žalobca domáha svojho práva v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. a všeobecného predpisu (§622, § 623 Občianskeho zákonníka) a neprichádza a ani nemôže prichádzať s uplatnením tohto jeho práva žiadny priaznivejší výklad zmluvy.

15. Ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

16. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).